

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΗ ΦΙΛΜΟΥΠΟΛΙ

"ΚΑΤΩ Η ΩΜΟΡΦΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ!"

Ἡ Λίλιαν Χάρβεϋ

Ἡ Μύρνα Λού

[Ἐνα παράδοξο ἄρθρο τῆς **JEANNE ROYDOT** γιὰ τὴν σταυροφορία ἐναντίον τῶν ὠμορφῶν «βεντετῶν» τῆς ὀθόνης.]

Τὰ «στούντιο» τοῦ κινηματογράφου θάβληκαν νὰ καταστρεφῶν τὴ γυναικεία ὠμορφιά. Θέλουν νὰ δημιουργήσουν ἕναν δικό τους τύπο, οὔτε ὠμορφο, οὔτε ἄσχημο, οὔτε ἀντιπαθητικό, μὰ οὔτε καὶ χαριτωμένο. Ζητοῦν νὰ χαλάσουν ἀπλούστατα

Μὰ ἄς ἐπανέλθωμε στὸ θέμα μας.

Ἡ σταυροφορία κατὰ τῶν ὠμορφῶν γυναικῶν ἀρχισε ἀκριβῶς τότε πού οἱ σκηνοθέτες κατάλαβαν ὅτι ὁ κόσμος βεβέθηκε τὶς εὐθήμες φάρσες καὶ τὶς ὀπερέττες καὶ ὅτι προτιμᾷ τὰ

τὸ γούστο τοῦ κόσμου. Θέλουν νὰ τὸν κάνουν νὰ ξεχάσῃ τὴν πραγματικὴ ὠμορφιά. Κι' ὁ λόγος πού τοὺς ἀναγκάζει νὰ κάνουν αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, εἶνε ὁ ἀκόλουθος: Ὁ «ὀμιλῶν» κινηματογράφος, καθὼς θὰ ἔχετε παρατηρήσει, εἶνε περισσότερο θέατρο, περισσότερο δραματικὴ τέχνη παρά φαντασία καὶ ὠμορφοτοπία. Τούλάχιστον στὴν Ἀμερικὴ τὰ καλὰ φιλμ, τὰ ἔγα τῆς πρώτης σειρᾶς περιορίζονται σὲ συναρπαστικά δράματα. Ἐπειτα ἔρχονται ἡ θεαματικὴ ὀπερέττες. Στὰ ἑκατὸ κινηματογραφικὰ ἔργα, τὰ ἐξήντα εἶνε δράματα. Οἱ ἡθοποιοὶ λοιπὸν πού παίζουν σ' αὐτὰ, δὲν χρειάζεται καὶ τόσο νὰ εἶνε ὠμορφοί, ὅσο νὰ ἔχουν μεγάλο ταλέντο.

Οἱ σκηνοθέτες ὅμως τοῦ Χόλλυγουντ δὲν ἄργησαν νὰ προσέξουν ὅτι ὅλες αὐτὲς ἡ γοητευτικὴ «βεντέττες» μὲ τὸ πλαστικὸ σῶμα καὶ τὴν ἀγγελικὴ ὠμορφιά, δὲν ἔχουν ψυχὴ. Δὲν μποροῦν νὰ συγκινήσουν τοὺς θεατὰς τους. Τὸ μόνο πού καταφέρνουν εἶνε νὰ τοὺς διασκεδάσουν μὲ τὶς τρέλλες καὶ τὰ τραγούδια τους.

Πρόσεξαν ἀκόμη ὅτι ὅλες σχεδὸν ἡ μεγάλες καλλιτέχνιδες, ἡ δραματικὴς ἡθοποιοὶ εἶνε ὑπερβολικὰ ἄσχημες ἂν ὄχι ἀποκρουστικὴς. Κ' οἱ σκηνοθέτες πού ἐννοοῦν νὰ κάμουν μόνον τὴ δουλειὰ τους, σκέφθηκαν νὰ λύσουν μιὰ καὶ καλὴ αὐτὸ τὸ ζήτημα:

— Ἀντὶ νὰ κάνουμε αὐτὲς τὶς διάσημες καλλιτέχνιδες πού τοὺς ἀξίζει κάθε ἔπαινος, νὰ παρουσιάζωνται ὠμορφες, γιὰ νὰ μὴν ἀσχημίζουμε τὶς ὠμορφες «βεντέττες», ἡ ὁποῖες στὸ κάτω-κάτω τῆς γραφῆς κι' ἂν ἐγκαταλείψουν τὸν κινηματογράφο, μποροῦμε νὰ τὶς ἀντικαταστήσουμε;

Καὶ ἀρχισαν ἕναν ἄγριο καὶ ἐξοντωτικὸ πόλεμο κατὰ τῶν ὠμορφῶν γυναικῶν τοῦ Χόλλυγουντ.

Τὸ πρῶτο θῦμα ἦταν ἡ Λίλιαν Χάρβεϋ, τὴν ὁποία δὲν μπόρεσαν νὰ καταλάβουν στὴ φιλμούπολι. Τὴ θεωροῦσαν μιὰ ὠμορφιά χωρὶς ψυχὴ. Μιὰ «βεντέττα» πού ἤξερε μόνο νὰ χορεύῃ καὶ νὰ τραγουδάῃ. Τὴν παρέδωσαν στοὺς «μακιγιέρ», οἱ ὁποῖοι δὲν ἄργησαν νὰ τὴν κάνουν ἀγνωρίστη. Τὴν παρουσίαζαν ἀδύνατη, κοκκαλιάρρα, σὰν μιὰ γυναίκα πού βρίσκεται στὸ τελευταῖο στάδιο τῆς φυματιώσεως. Μὲ τὸ «μακιγιαζ» ἀντὶ νὰ τὴν κολακεύουν, τῆς πρόδιδαν ὅλα τὰ ἐλαττώματα.

Ἡ Λίλιαν Χάρβεϋ ἔφυγε τρομοκρατημένη ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ. Στὴν Εὐρώπη ὅμως φοβήθηκε νὰ... ὠμορφῆν ἄλλοι. ἤξερε ὅτι οἱ θαυμασταὶ τῆς θὰ καταλάβουν ὅτι προσπαθεῖ νὰ τοὺς ξεγελάσῃ. Γι' αὐτὸ παρέμεινε ἄσχημη ὅπως ἦταν. Καὶ σήμερα δυστυχῶς κινεῖ τὸν οἶκτο γιὰ τὸν οἶφι τοῦ δὲν μποροῦν νὰ ξεχάσουν τὴν ὠμορφιά πού εἶχε ἄλλοτε στὸν κινηματογράφο!

Ἡ Λίλιαν Χάρβεϋ γέραςε; Πολὺ πιθανόν. Πάντως εἶνε ἐξακριβωμένο ὅτι ὑποφέρει ἀπὸ κάποιο στηθικὸ νόσημα. Ὡστόσο δὲν θέλει ν' ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὸν κινηματογράφο:

— Προτιμῶ νὰ πεθάνω στὸ «στούντιο», δηλώνει, παρά στὴν πολυτελὴ βίλλα μου ξεχασμένη ἀπ' ὅλους.

σοβαρὰ ἔργα καὶ τὰ δράματα. Καὶ πρῶτο θῦμα ἔπεσε ἡ Λίλιαν Χάρβεϋ. Ἐπειτα ἦρθε ἡ σειρὰ τῆς Τζόαν Κράουφορντ. Παρατηρήσατε; Ὅλα τὰ τελευταῖα ἔργα τῆς ἔχουν μιὰ ἀνυπόφορη μονοτονία, τὴ δεινὴν ὑπερβολικὰ χοντρή καὶ μὲ τὸ ἴδιο πάντα φέρισμα. Λίγο ἀκόμη καὶ ὁ κόσμος θ' ἀρχίσῃ νὰ βαρυνεῖ τὴν ὠμορφιά τῆς Τζόαν Κράουφορντ, ἡ ὁποία ἀσχημαίνει σιγά-σιγά γιὰ νὰ πλησιάσῃ τὸν τύπο τῆς γυναίκας πού θέλει ὁ κινηματογράφος.

Τὸν προσεχῆ χειμῶνα οἱ κάτοικοι τῆς Εὐρώπης ἔχουν νὰ μείνουν κατάπληκτοι ἀπὸ τὴν παραγωγή τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ Μύρνα Λού, ἡ Κώνσταντ Μπένετ, ἡ Τζόαν Μπλοντὴν, ἡ Κάθριν Χέμπουρν καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλες «βεντέττες» θὰ παρουσιαθοῦν τόσο ἄσχημες στοὺς φλους τους, ὥστε αὐτοὶ ἂν δὲν τὶς συχαθοῦν, θὰ εἶνε ἀπαρηγόρητοι γι' αὐτὴ τὴν ἀλλαγὴ τους.

Θεώρησα λοιπὸν ὑποχρέωσί μου νὰ ἰδῶ τοὺς μεγάλους σκηνοθέτες τοῦ Χόλλυγουντ καὶ νὰ μιλήσω μαζύ τους γι' αὐτὴ τὴν θύελλα ἡ ὁποία ἐξέσπασε πάνω στὴ φιλμούπολι καὶ ἡ ὁποία ἔχει ἀναστατώσει κυριολεκτικῶς ὅλες τὶς ὠμορφες «βεντέττες».

Ὁ Βᾶν Ντάϋκ, ἕνας ἀπὸ τοὺς πρῶτους καλοὺς καὶ τοὺς πρῶτους γνωστοὺς σκηνοθέτες, σκέφθηκε πάρα πολὺ γιὰ νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ:

— Ἡ γυναικεία ὠμορφιά στὸν κινηματογράφο, μοῦ εἶπε, καθὼς θὰ ξέρετε, εἶνε ζήτημα τὸ ὁποῖο κανονίζει ὁ «μακιγιέρ». Αὐτὸς μπορεῖ νὰ κἀν ἄγγελο μιὰ γυναίκα καὶ αὐτὸς πάλι νὰ τὴν κἀν ἀληθινὸ τέρας. Ἡ φυσικὴ ὠμορφιά δὲν κάνει τίποτε ἄλλο παρά νὰ ἐλαττώνῃ τὴν πᾶστα τοῦ προσώπου! Εἶδατε τὴν Πόλα Νέγκρι στὴ «Μαζούρκα»; Γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἕνα ὠμορφο πρόσωπο, χρειάσθηκε νὰ θάλῃ τὴν πᾶστα, μιὰ σωστὴ κερνία μάσκα, ἡ ὁποία σὲ μερικὲς συστάσεις τὶς φυσιολογίας τῆς ἀπεκαλύπτει καὶ τὴν ἐκάνε ὑπερβολικὰ ἄσχημη. Μὲ τὴν σταυροφορία λοιπὸν κατὰ τῶν ὠμορφῶν γυναικῶν, αὐτὸ ἀκριβῶς θέλουμε νὰ ἐπιτύχουμε. Ὁ κόσμος νὰ μὴ συγκινητῆ ἔπειδὴ ὑποφέρει μιὰ ὠμορφὴ γυναίκα, ἀλλὰ γιὰ τὸ ὑποφέρει ἕνα ἀνθρώπινο πλάσμα σὰν αὐτοὺς τοὺς ἴδιους.

Ὁ Γιόζεφ μὸν Στέρμπεργκ, ὁ δημιουργὸς τῆς Ντὴντριχ, μὲ τὴν πρώτη ἐρώτησι πού τοῦ ἔκανα, μοῦ δήλωσε:

— Τὸ ζήτημα τίθεται ὡς ἑξῆς: Ἡ ὠμορφὴ γυναίκα ἔχουν δραματικὸ ταλέντο; Κι' ἀφοῦ δὲν ἔχουν, γιὰ τὴν θέλωμε νὰ κάνουμε ὠμορφες τὶς ἄσχημες «βεντέττες» καὶ νὰ τοὺς δυσκολεύουμε τὸ ρόλο τους; Αὐτὸ εἶνε πού μᾶς ἀπασχολεῖ. Δὲν μποροῦμε ὅμως ἀμέσως νὰ παρουσιάσωμε στὸ κοινὸ μας τὶς δραματικὴς πρωταγωνίστριες ἔτσι ἀκριβῶς ὅπως εἶνε. Πρέπει πρῶτα νὰ τὸ συνηθίσουμε ν' ἀγάπησῃ τὴν ἀσχημιὰ ὅπως ἀκριβῶς συμβαίνει μὲ τὴν πραγματικότητα. Καὶ τότε ὁ κινηματογράφος θὰ ἰδῇ μέρες ἀληθινῆς δόξης καὶ ἡ τέχνη του θὰ φθάσῃ σὲ σημεῖο ἀσυγκρίτου.